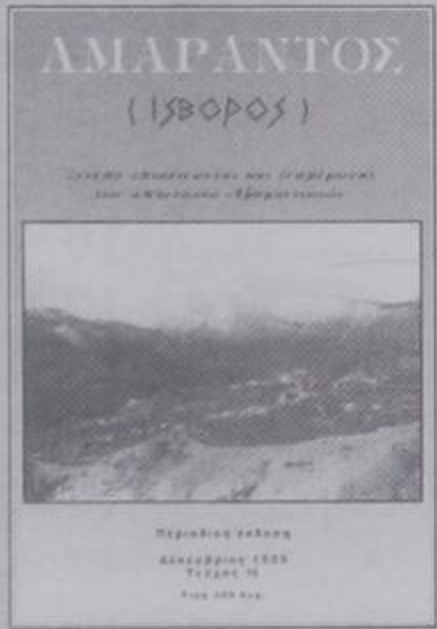

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

« | Σ Β Δ Ρ Δ Σ »

ΕΝΤΥΠΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ

Τριμηνιαία έκδοση. Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2002 - Ιανουάριος 2003

Τεύχος 110

- Τιμής ένεκεν -

έντυπο κλειστό
Αρ. 119/2002
ΑΑ-285

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
2003... ευχές και μηνύματα	3-4
Εγκύκλιος Σεβασμιωτάτου κ.κ. Αθηναγόρα	4-6
Βοήθεια στο σπίτι	7
Καζάνια	8
Γ. Μάκκας (φωτ.) φυλάκιο	9
Η ημέρα των Δ. Εκλογών	10
Ποίημα Θ. Τσώχου	11-12
Αποτελέσματα	13
Μηνύματα	14-15
Η Ορκωμοσία	16
Τρία Χρόνια περιοδικό... (φωτ. Εξωφύλλου)	17
Η κοπή της Βασιλόπιτας	18-19
Ομιλία κ. Δ. Βράνιστα	20-22
Η φύση μας	23-25
Εκλογές	
Η επανάσταση Κερασόβου 1912-130 κ. Τάκη Σαμαρά	26-30
Κοινωνικά	31
Οι άνθρωποι του Χωριού μας φωτ. Γ. Μάκκα	32

• Τα Ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα θέσεις και απόψεις του περιοδικού, ούτε και οι συμμετέχοντες στο περιοδικό είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις απόψεις του. Για τα ανυπόγραφα την ευθύνη φέρει η διεύθυνση του περιοδικού.

• Επιτρέπεται η αναδημοσίευση και η μετάδοση όλου ή μέρους της έκδοσης, κατόπιν αδείας του εκδότη ή εφόσον αναγράφεται η πηγή.

Ιδιοκτήτης – Εκδότης – Διευθυντής:

Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος

Κρήτης 23 και Χαλκίδος κ. Χαλάνδρι - Τ.Κ. 15231

Τηλ. 210-6721822 κιν. 6972733656

Και Αμάραντος Κονίτσης – Τ.Κ. 44100 – τηλ. 26550 – 23648

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Ευγενία Σπανού

Ευριπίδου 87 – Fax: 210-3214317

2003... ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ...!

ΕΥΧΕΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ κ.κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Από τα βάθη της καρδιάς μου εύχομαι στους εν Χριστώ αδελφούς και συγχωριανούς μου Αμαραντιώτες το ανατέλλον έτος 2003 να είναι ειρηνικό, χαρούμενο, δημιουργικό και πλούσιο σε πνευματική καρποφορία.

Με στοργή και πολλή αγάπη Χριστού ο συγχωριανός σας

† Μητροπολίτης Φωκίδος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Σπυρίδων Ε. ΚΙΤΣΑΤΗΣ

Προς το περιοδικό

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ «ΙΣΒΟΡΟΣ»

Αγαπητέ φίλε Παναγιώτη και φίλοι Αμαραντιώτες,

Με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του νέου έτους επιθυμώ να επικοινωνήσω μαζί σας και, αφού Σας ευχαριστήσω για την στήριξη που μου δώσατε σε όλη την προεκλογική περίοδο των Δημοτικών εκλογών στην υποψηφιότητά μου για τον Δήμο της Κόνιτσας, να Σας διαβεβαιώσω ότι είμαι και θα είμαι πάντοτε στο πλευρό σας για κάθε δράση που θα κρίνετε ότι αποβλέπει στο καλό του τόπου μας και των χωριών μας.

Σας παρακαλώ να μεταβιβάσετε στις οικογένειές σας και σε όλους τους φίλους μας τις θερμότερες ευχές.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ και ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ

το 2003

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Σπύρος Κιτσάτης

Αγαπητοί συγχωριανοί,

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Ο καινούριος χρόνος να φέρει στον κάθε ένα και σε όλες τις οικογένειες

ΥΓΕΙΑ – ΧΑΡΑ

ΕΙΡΗΝΗ – ΠΡΟΚΟΠΗ

Η πάρεδρος

Και το Τ.Σ. Αμαράντου

Αννόβερο 07-11-02

Αγαπητέ φίλε Παναγιώτη,

Σ' ευχαριστώ για το περιοδικό που μου στέλνεις και συνέχισε έτσι, όπως άρχισες. Για τις γιορτές και τον καινούριο χρόνο σου ευχόμαστε εγώ και η οικογένειά μου, ο καινούριος χρόνος να είναι Χαρούμενος και Ειρηνικός

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Λεωνίδα Α. Στέρτσιος

.....

Αγαπητοί και σεβαστοί συγχωριανοί και αναγνώστες.

Εύχομαι η νέα χρονιά, το 2003, να φέρει υγεία, ευτυχία, δημιουργία, καλή πρόοδο στους νέους και στους ξενιτεμένους μας καλή επιστροφή στην ιδιαίτερη πατρίδα.

Με αγάπη και σεβασμό
Παναγιώτης Στ. Ζακόπουλος

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ Κ.Κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Μεγάλη ήταν η συγκίνηση όταν έλαβα τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φωκίδος κ.κ. Αθηναγόρα. Ξύπνησαν μέσα μου παιδικές μνήμες. Τότε που υπήρξε μεγάλο γεγονός η έλευσή του στο χωριό. Μικρά παιδιά τρέχαμε με λαχτάρα να φιλήσουμε το χέρι του και να μας ευλογήσει. Τότε που με αγωνία περιμέναμε να λειτουργήσει στον Αη Γιώργη. Γοητευμένοι από την εικόνα του, μαγεμένοι από τη γλυκιά και μελωδική φωνή του, αφηνόμασταν να ταξιδέψουμε συνεπαρμένοι στα ουράνια με τους αγγέλους, λέξη προς λέξη αφομοιώναμε το λόγο του, ένα λόγο θεόπνευστο σαν κι αυτόν που αποσπάσματα δημοσιεύω από το «Εκκλησιαστικόν Βήμα» της Ι. Μητροπόλεως από την εγκύκλιο του Αγίου Φωκίδος, λόγω Χριστουγέννων και του Νέου Έτους.

«...οι Χριστιανοί αιώνες καθιέρωσαν την εορτήν των Χριστουγέννων, ως μία αναπόληση του νου και της καρδιάς μας εις τα κοσμοϊστορικά γεγονότα της γεννήσεως του Χριστού και ως μία κολυμβήθρα πνευματικής αναγεννήσεως. Καλούμεθα τις ημέρες αυτές να γίνουμε κι εμείς νήπια, όχι στη νοημοσύνη και στην ηλικία,

αλλά νήπια στην κακία, στο φθόνο και στην αμαρτία, για να δώσουμε και να πάρουμε τη συγγνώμη μεταξύ μας ώστε να δυνηθούμε να λάβουμε μέσα μας το θείο βρέφος κι έτσι να γίνουμε κατά χάριν αδελφοί του Ιησού Χριστού και παιδιά του Θεού. Αδελφοί μου, η εορτή των Χριστουγέννων παίρνει ένα άλλο νόημα και περιεχόμενο, όταν συναντιστούμε με τον φτωχό, τον γυμνό, τον πεινασμένο, τον φυλακισμένο και τον ασθενή (Ματθ. 24, 34-36), όπως μας διδάσκει ο Κύριός μας.

...λαμβάνουμε τακτικά το Χριστό μέσα μας και τον νοιώθουμε σαν τις ζείδωρες ακτίνες του ήλιου, που αναζωογονούν το δένδρο της πίστεώς μας; Ή μήπως τον δεχόμαστε τελείως απροετοίμαστοι, από μια συνήθεια, οπότε μένει ανενέργητη η Θεία Χάρη και η ψυχή μας μένει χωρίς καρποφορία, μετάνοια, συγγνώμη, πίστη, ελπίδα και αγάπη;

Προσοχή λοιπόν να μη σας εξαπατήσει ο διάβολος, αλλά να επιστρατεύσουμε όλες τις πνευματικές μας δυνάμεις και να υπηρετήσουμε μέχρι την τελευταία μας αναπνοή τον Χριστό της ειρήνης, της αληθείας, της δικαιοσύνης και της ανιδιοτελούς αγάπης. Να πούμε όχι στους φονικούς πολέμους και τις θανατώσεις αγεννήτων παιδιών που με βάνανσο τρόπο σταματούν την άνοιξη και το χαμόγελο αθών υπάρξεων. Και ώ! Της υποκρισίας, όλα αυτά εν ονόματι της προόδου και του πολιτισμού!...»

Δεν θα επιχειρήσω να περιγράψω την προσωπικότητα του Σεβασμιωτάτου. Ας μου επιτρέψει όμως η Αγιότητά του, να δημοσιεύσω τη βιογραφία του όπως αναφέρεται στο σπουδαίο βιβλίο του «ΠΛΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ» μια έρευνα θεολογική, φιλοσοφική και ψυχολογική 312 σελίδων, με σκοπό να τον γνωρίσουν και οι νέες γενιές. Προς τούτο, ας διοργανώσουν και οι φορείς «Αδελφότητα» και «Πολιτιστικός» μια εκδρομή μέχρι την Άμφισσα. Μια πρόταση που έχει γίνει πολλές φορές στο παρελθόν, αλλά δεν υλοποιείται. Καιρός είναι...

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Φωκίδος κ.κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Βιογραφικό Σημείωμα

Ο Μητροπολίτης Φωκίδος Αθηναγόρας (Ζακόπουλος) γεννήθηκε στον Αμάραντο Κονίτσης-Ιωαννίνων. Είναι πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1956) και Διδάκτωρ Φιλοσοφίας (Ph.D) του Πανεπιστημίου Γλασκώβης (1967), Σκωτίας. Έκαμε μεταδιδακτορικές σπουδές και μελέτες στην ψυχολογία, παιδαγωγική και στη φιλοσοφία στα Πανεπιστήμια Οξφόρδης Αγγλίας, Τορόντο Καναδά, Σικάγου και Γέηλ (Yale) Η.Π.Α., ασχολήθηκε δε συστηματικά και με την βιοηθική και Ιατρική ηθική. Συνέγραψε επιστημονικά συγγράμματα και πολλά άρθρα Ελληνιστί και Αγγλιστί θεολογικού, φιλοσοφικού, ψυχολογικού και παιδαγωγικού περιεχομένου, επίσης και στο χώρο της βιοηθικής και Ιατρικής ηθικής μεταξύ αυτών και τα ακόλουθα: *Plato on Man: Orthodox Perspectives*. Ψυχανάλυση μύθος ή Επιστήμη; Πλάτωνας και Φρόνιτ για την προσωπικότητα του ανθρώπου. Σύγχρονη Βιολογία και ηθική: DNA_Γενετική Μηχανική: Προοπτικές και ανησυχίες: Σύγχρονα προβλήματα Ιατρικής ηθικής: Η άποψη της Εκκλησίας για το AIDS: Ιατρική, κοινωνική και ηθική διάσταση. Η σχέση του Γιατρού με τον άρρωστο κ.λ.π. Εδίδαξε ως καθηγητής Ηθική και Κοινωνική Φιλοσοφία, Φιλοσοφία Θρησκείας, Φιλοσοφία Ανθρώπου και Φιλοσοφία Δικαίου στα Πανεπιστήμια De Paul, St. John και William Paterson, Η.Π.Α.

Από το 1959 έως το 1986 υπηρέτησε αλληλοδιαδόχως ως Ιερατικός Προϊστάμενος των Ελληνικών Κοινοτήτων, Διευθυντής των Ελληνικών Σχολείων και διετέλεσε μέλος του Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας και της Αρχιεπισκοπής Βορείου και Νοτίου Αμερικής και ως πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Εφημέριος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Μητροπολίτης Φωκίδος εξελέγη το 1986 και είναι μέχρι σήμερα στην αυτήν Μητρόπολιν. Επίσης: έλαβε μέρος σε πλείστα όσα επιστημονικά Συνέδρια στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, σχετιζόμενα – ιδίως – με τα θέματα και τα προβλήματα της Βιοηθικής και της Γενετικής, και προέβαλε τις σύγχρονες επιστημονικές και τις ορθόδοξες θέσεις με ίδιες εισηγήσεις.

Ο Άγιος Θεός να του χαρίζει Δύναμη και Υγεία!

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΕΝΟΣ ΠΟΛΥΜΟΡΦΙΚΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»

Ο θεσμός «Βοήθεια στο Σπίτι» ενισχύεται σημαντικά με τα 500 πολυμορφικά αυτοκίνητα που προμηθεύτηκε το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, τα οποία θα τεθούν στη διάθεση των Δήμων για τις ανάγκες παροχής πιο αποτελεσματικών, άμεσων υπηρεσιών σε ηλικιωμένους και άτομα με αναπηρίες. Σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Ζάππειο στις 17 Σεπτεμβρίου 2002, παραδόθηκαν από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας τα πρώτα 247 πολυμορφικά αυτοκίνητα σε ισάριθμους Δήμους, για την υποστήριξη του προγράμματος.

Την επίσημη τελετή παράδοσης τίμησε με την παρουσία του ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Σημίτης, ο οποίος παρέδωσε συμβολικά τα πρώτα πέντε αυτοκίνητα στους Δημάρχους Περιστερίου, **Κονίτσης Ιωαννίνων**, Ορφέα Έβρου, Τέμενους Ηρακλείου Κρήτης και Αχινού Σερρών.

Στην εκδήλωση παρέστησαν επίσης οι Υπουργοί Υγείας και Πρόνοιας κ. Κώστας Στεφανής, Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Κώστας Σκανδαλίδης, ο αρμόδιος Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Δημήτρης Θάνος και Δήμαρχοι για την παραλαβή των αυτοκινήτων.

Στην ομιλία του ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Σημίτης αναφέρθηκε στην εξαιρετική σημασία του προγράμματος χαρακτηρίζοντάς το «σταθμό για τους ηλικιωμένους που έχουν ανάγκη φροντίδας, αλλά και τις οικογένειές τους». Με την τελετή αυτή ενισχύεται η υποδομή του προγράμματος, καθώς 500 αυτοκίνητα πρόκειται να διατεθούν σε Καποδιστριακούς Δήμους για να διευκολύνουν την παροχή πιο αποτελεσματικών υπηρεσιών. Με τις 1000 Μονάδες, με τα 500 αυτοκίνητα, τα 3.500 άτομα που θα απασχολούνται στο Πρόγραμμα, δημιουργούνται νέα δεδομένα στον τομέα της φροντίδας στο σπίτι, αλλά και νέα δεδομένα στο κράτος πρόνοιας. Το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» εντάσσεται σε ένα φάσμα πολιτικών για τους ηλικιωμένους, που έχουν ως κεντρική ιδέα την υποστήριξη της οικογένειας. Η οικογένεια στην Ελλάδα συνέχισε ο Πρωθυπουργός είναι ισχυρός θεσμός και μπορεί να λύνει πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι.

Ο Υφυπουργός κ. Θάνος τόνισε ότι «το πρόγραμμα προσφέρει στήριξη και φροντίδα σε ηλικιωμένους και σε άτομα με αναπηρίες, δίνοντας ταυτόχρονα την ευκαιρία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να ενισχύει το θεσμικό της ρόλο και την κοινωνική της αποστολή».

Το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» είναι ένα δίκτυο υπηρεσιών, που υλοποιείται από ειδικευμένο προσωπικό και εθελοντές. Ο στόχος τους είναι η παροχή φροντίδας στο σπίτι των ηλικιωμένων και των Ατόμων με Αναπηρίες, ιδιαίτερα στους αδύναμους ή μοναχικούς, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής τους και να διατηρηθεί η αυτονομία και ανεξαρτησία τους. Κοινωνικοί λειτουργοί εντοπίζουν, καταγράφουν τις ανάγκες και σχεδιάζουν ένα εξατομικευμένο πρόγραμμα φροντίδας. Παράλληλα, συνεργάζονται με την τοπική κοινωνία και τους εθελοντές για να πλαισιώσουν το Πρόγραμμα. Οι νοσηλευτές με προγραμματισμένες επισκέψεις στο σπίτι αναλαμβάνουν την ατομική και φαρμακευτική φροντίδα και μεριμνούν για την ιατρική παρακολούθηση και την εξασφάλιση υγιεινών συνθηκών διαβίωσης. Οι οικογενειακοί βοηθοί, αναλαμβάνουν όλες τις λεπτομέρειες που διευκολύνουν την καθημερινή διαβίωση του ηλικιωμένου.

Συνεπώς μέσα από τη συμμετοχή του Δήμου Κονίτσης στο πρόγραμμα αυτό δημιουργούνται νέες δυνατότητες για τους λιγοστούς και κατά πλειοψηφία, ηλικιωμένους κατοίκους του ακριτικού μας χωριού που μπορούν να ελπίζουν σε καλύτερη ιατροφαρμακευτική φροντίδα και καθημερινή διαβίωση.

(βλέπε και τεύχος 4^ο περ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ)

Κρατική δημιουργία προβλημάτων στα καζάνια!

Με μεγαλύτερη άνεση έγιναν φέτος τα καζάνια στο χωριό. Λιγότερη ποσότητα λόγω καταστροφής των σταφυλιών από τις άσχημες καιρικές συνθήκες, αλλά και από την επαναλειτουργία για δεύτερη χρονιά του «Ζιακάτικου» καζανιού από τον κληρονόμο του κ. Σπύρο Αθ. Ζακόπουλο. Καλορίζικο, καλές καζανιές και καλοξοδεμένο σε χαρές! Το καζάνι φιλοξενήθηκε στο σπίτι του κ. Χρ. Ζιάκου όπου εξυπηρέτησε αρκετούς. Δεν θα σταθώ εδώ. Η διαδικασία είναι γνωστή έχουμε αναφερθεί στα προηγούμενα τεύχη εκτενώς (βλέπε τ.4 και τ.7) αλλά στη νέα **κρατική παρέμβαση**. Μέχρι τώρα η σφράγιση κ' αποσφράγιση του άμβυκα (καπάκι καζανιού) γινόταν στην κοινότητα ή στο Δήμο. Τώρα πρέπει κάθε ιδιοκτήτης να πηγαίνει στο Τελωνείο Ιωαννίνων διανύοντας χιλιόμετρα και όταν δεν έχεις μέσον τι γίνεται; Ταλαιπωρία. Αντί να διευκολύνουν τη διαδικασία και να βοηθήσουν στη συνέχισή της την παρεμποδίζουν. Το κρατικό πρόβλημα είναι τα λίγα κιλά των υπέργηρων ακριτών; Ντροπή! Δεν γνωρίζουν ότι η απόσταξις (τα καζάνια) είναι βίωμα, είναι έθιμο, είναι τρόπος ζωής; Ποιοι είναι αυτοί που απερίσκεπτα αποφασίζουν; Ποιοι είναι αυτοί που καταστρέφουν τις παραδόσεις; Ελπίζουμε να μη συνεχιστεί...

Ηκ. Πολ. Παπαγιαννοπούλου βγάζει τα τσίπουρα.
Καλοξοδεμένη θειά, σε χαρές! Και του χρόνου νάμαστε καλά!

Για την παράδοση·

Ο κ. Γεώργιος Μάκκας μπροστά από τον παραδοσιακό του φούρνο. Τον διατήρησε κόντρα στις σύγχρονες εύκολες λύσεις. Στο χωριό μας οι φούρνοι είναι ελάχιστοι που έχουν παραμείνει σε πείσμα των καιρών. **Η παράδοση θέλει αγάπη και υπομονή, κι αυτήν ο Μπαρμπα-Γιώργος την έχει.** Χρόνια στο χωριό και σαν γραμματέας της κοινότητας έζησε έντονα την κάθε στιγμή των κατοίκων. Με ευκολία μπορώ να πω ότι είναι μια κινητή βιβλιοθήκη τουλάχιστον των τελευταίων 80 χρόνων της ιστορίας μας. Ελπίζω ν' αφήσει το λόγο και τη μνήμη του να «τρέξει» και ν' αποτυπωθεί σε τούτες εδώ τις γραμμές για τις σύγχρονες και μελλοντικές γενιές.

Νάσαι πάντα καλά Μπαρμπα-Γιώργο...!

(Βλέπε και σελ. 32)

Το φυλάκιο του Χωριού:

Οι υποσχέσεις και τα μηνύματα για επαναλειτουργία του φυλακίου του χωριού από πολύ έγκυρες πηγές είναι ενθαρρυντικά. Ελπίζω σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να πραγματοποιηθούν κι η ελπίδα, το κουράγιο, το θάρρος κι η χαρά να ξανάρθει στους ακρίτες υπερήλικες γονείς μας!

(φωτ/ες Παν. Ζακόπουλος)

Η ημέρα των Δημοτικών Εκλογών στις 13-10-2002

**Βόλτα ώσπου να βγουν τ' αποτελέσματα.
Διακρίνονται από δεξιά οι κ.κ. Σ. Γεράσης, Αχ. Ζακόπουλος,
Β. Ζιάκος, Ι. Γεράσης, Ν. Γκούντος, Δ. Πανταζής, Αθ. Στυλιάρας.**

Οι εκλογές έδωσαν την ευκαιρία σε αρκετούς να επισκεφτούν το χωριό, οι οποίες έγιναν σε ήρεμο κλίμα, δεν δημιουργήθηκε συνωστισμός και όλοι έφταναν με άνεση στις κάλπες. Υπήρχε κάποια αγωνία, χωρίς να εκδηλώνεται από τους ψηφοφόρους. Εκτονωνόταν με την βόλτα παρέες-παρέες και με το τσιπουράκι και τη συζήτηση στο καφενείο. Ειρωνικά σχόλια έγιναν με την κατασκευή των καλντεριμιών στο παρά ένα των εκλογών, μήπως καταφέρουν και αλλάξουν το αρνητικό κλίμα. Η αγωνία ήταν εμφανής στους υποψηφίους. Ο κάθε ένας για την δική του τύχη. Στην όλη κατάσταση έδωσε το δικό του στίγμα ελαφρύνοντας την ατμόσφαιρα και προκαλώντας ευθυμία ο κ. Τσώχος Θωμάς δημοσιοποιώντας την έμπνευσή του, από τα μέχρι τότε γεγονότα, μ' ένα σατιρικό ποίημα, το παρακάτω·

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΑΣ ΠΡΟΚΑΝΑΝ... ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΛΑΝΤΕΡΙΜΙ

Όλοι μας λέγαν θα 'χουμε
μια εκλογή μεγάλη
μα εμείς δεν το πιστεύαμε
γιατί μας τα 'παν κι άλλοι

Μας έταξε πως το χωριό
θα γίνει μια ευθεία
να πάψει ο κάτω μαχαλάς
να είναι πάντα η λεία

Μα ξάφνου μια μέρα είδαμε
κίνημα τρανό
και τότε καταλάβαμε
πως πάμε για σταυρό

Ο λύκος κι αν εγέρασε
τα μυαλά του δεν τ' αλλάζει
κι ο αγαπητός ο Νίκος κυνηγά
τη σύνταξη να βγάλει

Δεν ξέρω τι θα λέγατε
να πούμε καμιά αλήθεια
πως το χωριό μας έγινε...
αυγά με κολοκύθια

Μας το 'πε μας το δήλωσε
και θάλασσα θα φέρει
αρκεί να δει τη σύνταξη
να του 'ρχεται στο χέρι

Ο Γιώργος είναι όμορφος
άξιο παλικάρι
και το μουστάκι τ' αρχηγού
το έχει για καμάρι

Αχ Χαρίκλη μου γλυκιά
με τα γλυκά σου λόγια
ήθελες την πολιτική
για να 'σαι μέσα σ' όλα

Λόγο φυσικά δεν έβγαλε
ψηφους δεν έχει δέσει
μα όμως με πείσμα κυνηγά
του Πάρεδρου τη θέση

Έσκουξες και φώναξες
με γυναικεία χάρη
έταξες και έδωσες στο χωριό
υπόσχεση μεγάλη

Ο Φάνης απ' την άλληνε
δέχτηκε ν' αναλάβει βάρη
και μπήκε στο στίβο δυνατά
με περισσή τη χάρη

Ανθούλα κάτσε φρόνιμα
δεν είναι αυτά για σε
στην Κόνιτσα είναι πιο εύκολο
να τάξεις βερεσέ

Στον Αμάραντο θα εμφανιστείς
ως «εξ ουρανού το μάνα»
στις γριές να δώσεις φάκελο
να πιάσουν με παραμάννα

Η Ευανθία το 'θελε κι αυτή
να τις κτυπούν την πλάτη
και πήρε απόφαση τρανή
να πάει με τον Κιτσάτη

Την έπεισε με τσαχπινιά
στον συνδυασμό του να την κλείσει
και ευθύς αμέσως άρχισε
κι αυτή τ' αλισβερίσι

Αγαπητοί φίλοι ακούστε το
και πάρτε το σα χαμπέρι
για να γινείτε Πάρεδροι
να 'χετε το πάνω χέρι

Το Παρεδροηλίκι φίλοι μου
δε θέλει κομπολόι
θέλει να είσαι μπαταχτσής
και να 'χεις μεγάλο σόι!!!

ΜΕ ΤΙΣ ΥΓΕΙΕΣ ΜΑΣ!!!!!!!
ΚΑΙ...ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ !!!
02/10/2002
ΤΣΩΧΟΣ ΘΩΜΑΣ

Ο κ. Κων. Ζακόπουλος διαβάζει το σατιρικό ποίημα του κ. Θ. Τσώχου προκαλώντας το γέλιο. Διακρίνονται αριστερά του ο κ. Π. Παπαϊωάννου, δεξιά, ο κ. Θ. Τσώχος, ο κ. Β. Ζιάκος, ο κ. Γ. Παναγιωτίδης και ο κ. Απ. Τσώχος.

Αποτελέσματα

Στις 13-Οκτ-2002, τα αποτελέσματα των εκλογών για το τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας είχαν ως ακολούθως. Πρώτος αναδείχθηκε ο συνδυασμός του κ. Σπ. Κιτσάτη «ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» με ψήφους 108. Πρόεδρος του Τ.Σ. εκλέγεται από αυτόν το συνδυασμό η κ. Χαρίκλεια Γεράση του Κων/νου με 81 ψήφους. Τακτικό σύμβουλο τον κ. Τσιάτση Στέφανο του Αποστόλου με 19 ψήφους.

Αναπληρωματικό τοπικό σύμβουλο την κ. Νώκου Ευανθία του Γεωργίου με 4 ψήφους.

Δεύτερος αναδείχθηκε ο συνδυασμός του κ. Μ. Χατζηεφραιμίδα «ΕΝΩΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ» με 61 ψήφους.

Εκλέγει τακτικό τοπικό σύμβουλο τον κ. Γεώργιο Παναγιωτίδη του Νικολάου με 25 ψήφους.

Αναπληρωματικά μέλη τους:

1. Τον κ. Ζιάκο Νικόλαο του Αντωνίου με 24 ψήφους
2. Την κ. Μανώλη Ανθούλα του Αναστασίου με 3 ψήφους.

Ο Συνδυασμός του κ. Ντίνου, ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ, έλαβε τρεις (3) ψήφους (χωρίς συνδυασμό στο χωριό).

Η κ. Αναστασία Ζιώγα. Όλες οι ηλικίες έδωσαν το παρόν στις εκλογές.

Αγαπητοί Χωριανοί

Οι τελευταίες εκλογές με ανέδειξαν πάρεδρο του χωριού μας.

Θέλω λοιπόν να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου όσους με την ψήφο τους μου έδειξαν εμπιστοσύνη και μου έδωσαν δύναμη και θάρρος να προχωρήσω.

Επίσης θέλω να υποσχεθώ πως θα είμαι πάρεδρος για όλους τους χωριανούς και θα προσπαθήσουμε για το καλό και την ευημερία του χωριού μας!

Χαρίκλεια Γεράση

Πάρεδρος Αμαράντου

Μηνύματα στην πολιτική ηγεσία του τόπου μας·

- Κύριε Δήμαρχε:

Συγχαρητήρια για την επανεκλογή σας. Η πολύχρονη εμπειρία σας στην τοπική αυτοδιοίκηση, εύχομαι να συντελέσει αποτελεσματικά στην ανόρθωση του τόπου μας. Η αρνητική για σας ψήφος των Αμαραντιωτών, ελπίζω να αφυπνίσει συνειδήσεις, να λειτουργήσει ως κρίκος συνεργασίας και ως μοχλός δημιουργικής ώθησης.

- Κύριε Κιτσάτη·

Ο τόπος αναμφίβολα σας χρειάζεται. Είμαστε βέβαιοι ότι θα σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων, ότι θα σηκώσετε το βάρος των χιλιάδων ψήφων που σας ανέδειξαν δεύτερη δύναμη και ότι θα πείσετε με την συνέπεια και την αγωνιστικότητά σας και αυτούς που έστω και λίγο αμφέβαλαν, για την ορθότητα των θέσεών σας.

- Κύριε Ντίνο·

Γνωρίζω ότι δεν απογοητεύεστε εύκολα. Η αγάπη σας για τον τόπο είναι δεδομένη. Μεταδώστε την σε όλους. Διοχετεύστε την ενεργητικότητά σας και ταραξτε τα λιμνάζοντα ύδατα. Μην επιτρέψετε την πόλωση.

Εύχομαι σε όλους σας, πάνω απ' όλα υγεία και καλή συνεργασία για την προκοπή και μόνο, του τόπου μας!

Ο κ. Χαράλαμπος Μακόπουλος στα εκλογικά του καθήκοντα.

Η Άννα Κ. Ζακοπούλου για πρώτη φορά στα εκλογικά της καθήκοντα. Προς τιμήν της διατήρησε τα δικαιώματά της στο χωριό. Ας ακολουθήσουν κι άλλοι το παράδειγμά της.

*Μετά τ' αποτελέσματα στο σπίτι της νικήτριας των εκλογών για να την συγχαρούν.
Από δεξιά οι κ.κ. Θ. Τσώχος, Β. Στέρτσος, Χ. Παπαγιαννόπουλος, Δ. Πανταζής, Ι.
Γεράσης, Κ. Ζακόπουλος, Αν. Γεράσης και οι κ.κ. Ανθ. Στέρτσου, Λ. Πανταζή και στο
μέσον η πρόεδρος κ. Χαρ. Γεράση.*

Αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω όλα τα προηγούμενα Κοινοτικά Συμβούλια, καθώς και το απερχόμενο Τοπικό Συμβούλιο, για την όποια προσφορά και προσπάθεια που συνετέλεσε στο καλό του χωριού.

Για όσους για πάντα έφυγαν από κοντά μας, θα τους θυμόμαστε και θα τους ευγνωμονούμε. Όσο για τα θετικά ή αρνητικά τους έργα, αυτά έχουν αποτυπωθεί στην Αμαραντιώτικη συνείδηση, θα τα κρίνει το μέλλον, οι επερχόμενες γενιές και η ιστορία θα τα καταγράψει.

Παν. Στ. Ζακόπουλος

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ

Η ορκωμοσία του Τοπικού Συμβουλίου έγινε το βράδυ στις 31-12-2002 στο Δημαρχείο. Παραυρέθηκε η κ. Χαρ. Γεράση και ο κ. Στ. Τσιάτσης, ο κ. Γ. Παναγιωτίδης απουσίαζε.

Συγχαρητήρια στο εκλεγμένο Συμβούλιο του χωριού μας. Καλορίζικο και καλή δύναμη στο δύσκολο έργο του!

Η εκλεγμένη πρόεδρος του Τ.Σ. κ. Χαρ. Γεράση υπογράφει στο Δημαρχείο. (Φωτ. κ. Τσιγκούλη)

Ο εκλεγμένος σύμβουλος του Τ.Σ. κ. Στ. Τσιάτσης υπογράφει στο Δημαρχείο. (Φωτ. κ. Τσιγκούλη).

Τρία χρόνια περιοδικό...!

Αγαπητοί συγχωριανοί και αναγνώστες·

Το Δεκέμβριο του 2002 το περιοδικό συμπλήρωσε τρία χρόνια κυκλοφορίας. Με τη βοήθεια του Αη Γιώργη και την αγάπη, τη συμπαράσταση όλων των συγχωριανών όλων των αναγνωστών. Με τη συγγραφική συμμετοχή, με τις φωτογραφίες, με τα έγγραφα, με τον θετικό λόγο αλλά και τον αρνητικό, την καλοπροαίρετη κριτική. Όλοι συνέβαλαν σ' αυτό το τόσο απαραίτητο «έργο» το τόσο σημαντικό και μοναδικό στα 23 χωριά του Δ. Κόνιτσας. Με τα προηγούμενα 10 τεύχη συμπληρώθηκαν ακριβώς 400 σελ. Γεμάτες από την ιστορία μας την παλαιά και την σύγχρονη. Γεμάτες από συγκίνηση, από το «ζωντάνεμα» της παράδοσης και των προγόνων, από επικοινωνία με συγχωριανούς που ούτε καν γνωρίζαμε ότι υπάρχουν, 400 σελίδες από τη ζωή μας. Ελπίζω και εύχομαι να συνεχίσουμε όλοι μαζί με ζεστασιά, με ζήλο και όρεξη, όλες οι γενιές όπου κι αν βρισκόμαστε. Από την πλευρά μου θα δίνω πάντα όλες μου τις δυνάμεις, με τη συναίσθηση της ευθύνης, με την επίγνωση των μικρών μου ορίων, δίχως άλλο σκοπό και στόχο, παρά μονάχα να «τρέχει» ο δικός σας λόγος. **Χρεώστης αισθάνομαι, σε όλους εσάς που κρατήσατε τις μνήμες ζωντανές και ξεχερσώσαμε το βάλτο της άγνοιας. Δίχως τη δικιά σας προδρομική συμβολή, θα μου ήταν ολότελα αδύνατο να καταπιαστώ με μια τέτοια προσπάθεια. Η έρευνα για τον τόπο μας, γυρεύει να την πλησιάζουμε όχι μόνο με τη νόηση, αλλά και με το συναίσθημα, ακόμη και με την άλογη σκέψη και την έκσταση. Βοηθείστε ν' αφήσουμε για τις μελλοντικές γενιές, ίχνη βαθιά από γερές πατημασιές, βοηθείστε να ζήσει ο τόπος μας!**

*Σας ευχαριστώ όλους,
Με σεβασμό και αγάπη
Παναγιώτης Στ. Ζακόπουλος*

**Και μην ξεχνάτε τη σελίδα του χωριού μας στο Διαδίκτυο
www.amarantos-konitsas.com.gr
(ανοίξτε και τα ηχεία για μουσική)**

Η κοπή της Βασιλόπιτας

Χαρούμενο και γιορταστικό ήταν το κλίμα στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας (Στάνλεϋ 19-1-03). Στην πρόσκληση της «Αδελφότητας» ανταποκρίθηκαν περίπου 80 άτομα. Συνηθισμένος αριθμός, αφού δεν εννοούμε ότι πρέπει ν' αλλάξουμε νοοτροπία. Μας δόθηκε η ευκαιρία ν' ανταλλάξουμε ευχές και να ενημερωθούμε. Η εκδήλωση ήταν αρκετά καλά οργανωμένη από το Δ.Σ. που προσπαθεί και κοπιάζει μόνο του. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία της η νέα πρόεδρος του τοπικού Συμβουλίου του Χωριού κ. Χαρίκλεια Γεράση. Ανεβαίνοντας στο Βήμα μας απηύθυνε τα ακόλουθα:

«Καλησπέρα σε όλους, **Χρόνια Πολλά – Καλή Χρονιά, με υγεία, ευτυχία, ειρήνη σε όλους μας.** Ευχαριστώ πάρα πολύ για την πρόσκληση της «Αδελφότητας» και του «Πολιτιστικού Συλλόγου», έχετε τους χαιρετι-

Η Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Χαρίκλεια Ι. Γεράση.

Ο κύριος Βασίλειος Κυρώζης και η κυρία Γιολάντα Ζιάκου, Κυρώζη. Πάντα παρόντες σε όλες τις εκδηλώσεις. Έμπρακτη η αγάπη τους για το χωριό. (εδώ στο κόψιμο της πίτας)

σμούς από όλους τους χωριανούς, **τους λιγοστούς,** και είναι πράγματι λίγοι αυτοί που έχουν μείνει στο χωριό μας. Εκ μέρους μου θέλω να σας υποσχεθώ ότι θα 'χουμε την καλύτερη συνεργασία με την «Αδελφότητα» και τον «Πολιτιστικό» για το χωριό. Γιατί το χωριό μάς χρειάζεται. Δεν ξέρετε τι θα πει χωριό Νοέμβριο – Δεκέμβριο – Γενάρη! Τρεις πραγματικά στο καφενείο και περιμένουν έναν τέταρτο να παί-

ξουν δηλωτή. Θάχουμε την καλύτερη συνεργασία, θα προσπαθήσουμε, γιατί είναι πολλά τα προβλήματα, αλλά από τη στιγμή που έχουμε καλή θέληση θα τα αντιμετωπίσουμε. Και όλα αντιμετωπίζονται και λύνονται.

Σας ευχαριστώ, Καλή Χρονιά πάλι σε όλους και στην καλύτερη συνεργασία με όλους σας. **Ευχαριστώ!**»

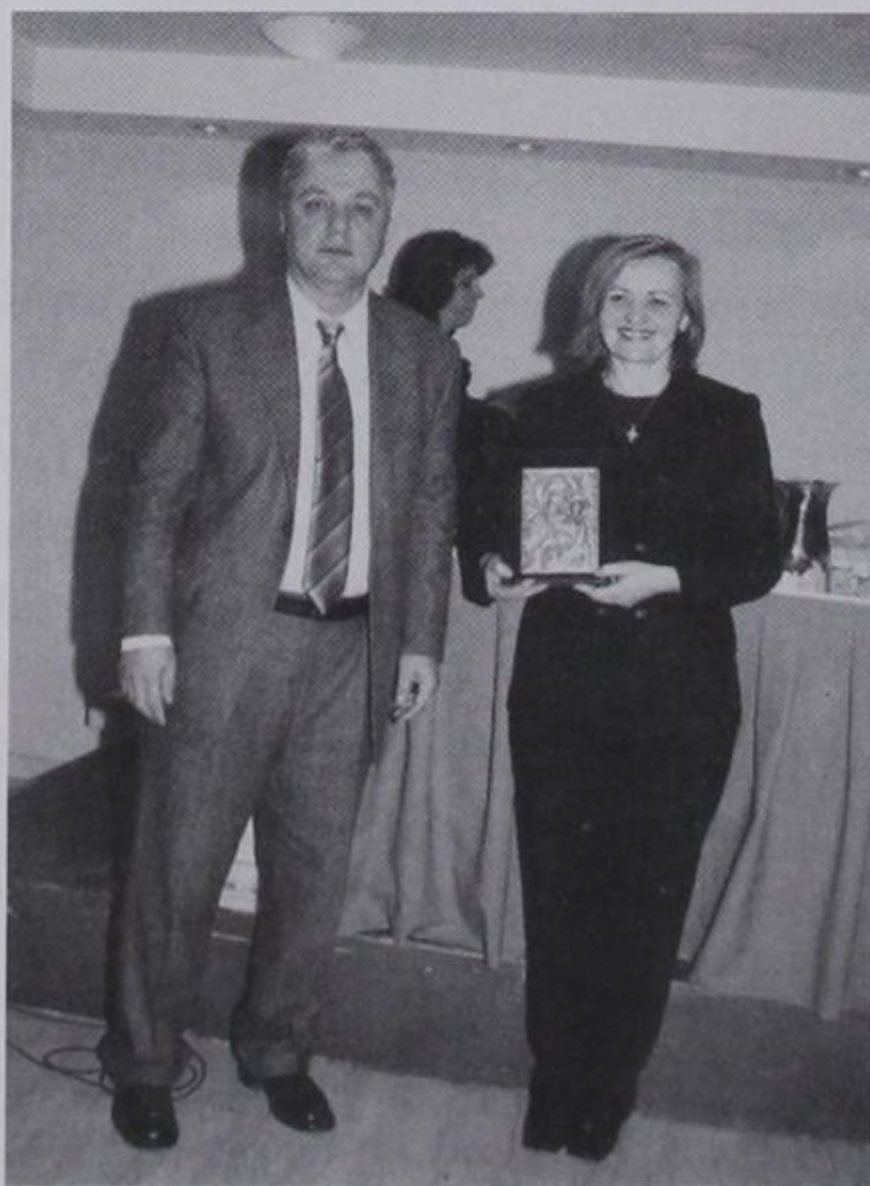

Ο Άγιος Βασίλης (Π. Κάππος) με τα παιδιά, το μέλλον της «Αδελφότητα».

■ Χρόνια πολλά, μηνύματα αγάπης και καλής συνεργασίας, απηύθυναν και ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Αδελφότητα κ. Κων. Παναγιωτίδης, η κ. Νίκη Γκουντουβά, και ο πρόεδρος του «Π.Σ.» κ. Χ. Κούκης. Έγινε το κόψιμο της Βασιλόπιτας και το «φλουρί» έπεσε στην κ. **Μαρίνα Θ. Κυρίτση**, η οποία το χάρισε στα εγγονάκια της. **Πάντα τυχερή να είσαι και συ και η οικογένειά σου!**

Παρέλαβε και μία εικόνα της Παναγίας όπως είναι καθιερωμένο από την «Αδελφότητα». Ευχάριστη έκπληξη και για πρώτη φορά η εμφάνιση του Άη Βασίλη (κ. Παύλος Κάππος) που μοίρασε παιχνίδια στα παιδιά μικρών ηλικιών και στα μεγαλύτερα βιβλία. Εκτός από την πίτα μοιράστηκαν και γλυκά, καφέδες, τσίπουρο, ημερολόγιο, (με συνδρομή κ' ένα από τα καλύτερα) και το σπουδαιότερο..., **πεπέκι**, φτιαγμένο από την αγαπητή και ακούραστη **Λευκοθέα Τσιάτση**, πεντανόστιμο, ξεπονέσαμε ψίχαλα!! Νάσαι καλά και του χρόνου, όλοι μαζί με υγεία και αγαπημένοι!

Χρόνια πολλά – Καλή Χρονιά!

Η τυχερή της χρονιάς κ. Μαρίνα Θ. Κυρίτση με τον Πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Κ. Παναγιωτίδη.

Ομιλία κ. Δημητρίου Βράνιστα Σε Γενική συνέλευση Αδελφότητα το 1982.

Ο κ. Δημήτριος Βράνιστας

Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητα εύχεται σε όλους: Ευτυχισμένος ο καινούριος χρόνος ως και κάθε ευτυχία ατομική και οικογενειακή για το καλό όλων μας και του αγαπητού μας χωριού και της ένδοξης πατρίδας μας.

Εκφράζει επίσης με όλες τις ευχές τις θερμές ευχαριστίες προς την Διεύθυνση του ξενοδοχείου Στάνλεϋ και ιδιαίτερα προς τους εκλεκτούς συμπατριώτες Ευάγγελον Τσάνο και Ρόζον γιατί με όλη τους τη χαρά και την αγάπη μας διέθεσαν δωρεά την ευχάριστη τούτη αίθουσα για τη σημερινή Γενική Συνέλευσή μας.

Επίσης εκφράζει τις ευχαριστίες και στην εκλεκτή συμπατριώτισσα Νίκη Γκουντουβά δι-

κηγόρο γιατί αφιλοκερδώς διέθεσε το Γραφείο της στην Αδελφότητα για τις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου συνέχεια για δύο χρόνια.

Κατά την ταπεινή μας γνώμη δεν υπάρχει ωραιότερο πράγμα για όλους μας που βρισκόμαστε μακριά από τα χωριά μας, μακριά από την ιδιαίτερη πατρίδα μας, να εκδηλώνουμε έμπρακτα την αγάπη μας και να βοηθάμε με όλες τις δυνάμεις μας την αδελφότητα της οποίας είμαστε μέλη της ως και κάθε άλλο Σύλλογο και Αδελφότητα της Περιφέρειας Κονίτσης γιατί με τον τρόπο αυτό εδώ στην ξενιτιά που βρισκόμαστε νιώθουμε πιο κοντά ο ένας τον άλλο, μεγαλώνουμε την αγάπη μας και ελαττώνουμε τον πόνο.

Αγαπητοί χωριανοί, χωριανές και φίλοι της Αδελφότητας,

Από τότε που ιδρύθηκε η Αδελφότητα Αμαράντου, όλα της τα Διοικητικά Συμβούλια, το καθένα με τη δική του δύναμη προσπάθησαν με τη συμπαράσταση των μελών να δημιουργήσουν έργα προόδου, μικρά ή μεγάλα δεν έχει σημασία και να συσφήξουν περισσότερο τις σχέσεις ανάμεσα στα μέλη και τους κατοίκους του χωριού.

Και το σημερινό απερχόμενο Δ. Συμ. πιστό στις παραδόσεις ως και τα ήθη

Εκδρομή στο "Μύλο".

Αριστ. Δ. Βράνιστας (Δ/ντής Δημ. Σχολείου), Σωτ. Ζιάκος (Αγροφύλακας), Γ. Μάκκας (Γραμματέας), Τέλης Δερβένης (Αγ. Βαρβάρα), Μάνθος Βλάχος (Δάσκαλος Αγ. Βαρβάρας), Παν. Ραπακούσιος (Αγ. Βαρ.), Βικτωρία Ζιάκου, Νίτσα Χούχη, Ουρανία Μπίτση (Δασκάλα) & Άννα (Δασκάλα).

Τη Φωτ. μου έδωσε ο κ. Δημ. Βράνιστας τον οποίο θερμά ευχαριστώ).

και έθιμα του τόπου μας ακολούθησε τα βήματα των προκατόχων του και δυνάμωσε με τη σειρά του με έργα αγάπης και προόδου τα οποία γι' αυτό ήρθαμε σήμερα εμείς να τα εκθέσουμε, εσείς να τα ακούσετε, το δε νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα προκύψει με τις εκλογές που θα ακολουθήσουν να ενεργήσει με τη σειρά του έτσι ώστε οι μέρες που θα ακολουθήσουν να είναι καλύτερες και για την Αδελφότητα και για το χωριό μας γενικότερα.

Αγαπητοί μας, από τη στιγμή που αναλάβαμε, πρώτη μας δουλειά ήταν να δημιουργήσουμε ένα ευρετήριο με διευθύνσεις και συνδρομές όλων των μελών, να στείλουμε χαιρετιστήριο επιστολή την οποία έλαβαν σχεδόν όλοι. Εκδόσαμε

στη συνέχεια ατζέντα και ημερολόγιο, και με την έγκριση πάντα της γενικής Συνελεύσεως κάναμε την τροποποίηση του καταστατικού.

Ήλθαμε σε επαφή με τους νέους του χωριού μας και τις νέες φυσικά και στο σημείο αυτό το απερχόμενο Δ.Σ. εκφράζει τη χαρά του γιατί όλοι τους έχουν απέραντη αγάπη για το χωριό και προσφορά θετικού έργου στην Αδελφότητα. Τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

Ήρθαμε σε επαφή με την Πανηπειρωτική για χορευτικό συγκρότημα. Τούτο θα γίνει μόλις βρεθεί η κατάλληλη αίθουσα, από τον αρμόδιο χοροδιδάσκαλο.

Κάναμε δύο εκδρομές στο Ναύπλιο και τους Δελφούς με πλήρη επιτυχία. Τρία και τέσσερα πούλμαν στην κάθε εκδρομή με ευχάριστες και αλησμόνητες ώρες.

Εξαιρετική επιτυχία θα σημείωνε και ο αποκριάτικος χορός γιατί είχαν πουληθεί περίπου 300 προσκλήσεις αλλά τα γεγονότα του σεισμού μάς ανάγκασαν να αναβάλουμε και να κάνουμε το χορό σε μέρα σχεδόν ακατάλληλη και με 70 μόνο άτομα.

Κανένας δεν ευθύνεται· μόνο θα παρακαλούσα καμιά φορά και με κάποια αβαρία ακόμη να δίνουμε το παρόν έτσι για το καλό της Αδελφότητος.

Για την απογραφή στο χωριό διαθέσαμε πούλμαν με 1000 δρχ. εισιτήριο με επιστροφή. Δεν πραγματοποιήθηκε όμως γιατί δηλώσαμε μόνο 8 άτομα.

Τέλος για το πανηγύρι στο χωριό δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα γιατί τα πράγματα μιλούν μόνα τους. Ένα μόνο θα τονίσω ιδιαίτερα.

Το μεν πριν από μας Διοικητικό Συμβούλιο έθεσε τα θεμέλια του πανηγυριού, εμείς δε κτίσαμε το οικοδόμημα έτσι ώστε να αντέχει στο χρόνο και κάθε χρόνο το 15αύγουστο να γίνεται φάρος και μαγνήτης για να συγκεντρώνει όλους τους Αμαραντιώτες όπου και αν βρίσκονται και τους φίλους του Αμαράντου αδελφωμένους κάτω από τον έλατο μπροστά στον Άη Γιώργη για ένα προσκύνημα και για ένα ζωντάνεμα των αναμνήσεων των παιδικών μας χρόνων.

Σας ευχαριστώ.

Σημείωση·

Ευχαριστώ θερμά τον κ. Δημήτριο Βράνιστα για την παραχώρηση του εγγράφου προς δημοσίευση στο περιοδικό. Πέραν της λογοτεχνικής αξίας, όλοι αντιλαμβανόμαστε την διαχρονικότητα και την πολύτιμη προσφορά του στην ιστορία της Αδελφότητος και του Χωριού. (βλέπε και 10^οτ.)

Παν. Ζακόπουλος

Η ΦΥΣΗ ΜΑΣ

(το σύνολο των όντων της δημιουργίας)

Η πανίδα και η χλωρίδα στον τόπο μας είναι η πιο πλούσια στην Ευρώπη. Δυστυχώς όμως την αγνοούμε. Θα κάνω μια προσπάθεια, όσο είναι δυνατόν να την γνωρίσουμε. Τις ξεχωριστές της ιδιότητες αλλά και την άμεση σχέση των κατοίκων με αυτή. Το πόσο ταυτισμένοι ήταν και συμβιώσαν για χιλιάδες χρόνια. Πιστεύω ότι όσο περισσότερο τη γνωρίζουμε τόσο θα τη σεβόμαστε, θα εκτιμούμε την αναγκαιότητα υπάρξεώς της, θα αλληλοπροστατευόμαστε και θα συνυπάρχουμε αρμονικά.

ΟΞΟΣ Ή ΗΜΕΛΑΣ (ΙΞΟΣ-ΓΚΥ)

Ο οξός ή ήμελας, αποτελούσε σπουδαία τροφή για τα ζώα το χειμώνα, κυρίως τα γεννημένα (αυτά που είχαν γεννήσει) λόγω πλούσιων θρεπτικών συστατικών, τα βοηθούσε να «κατεβάσουν» γάλα. Εάν περίσσειε –σπάνια- τάιζαν και τα υπόλοιπα. Η φύση φρόντισε γι' αυτό, αφού η αποθήκευση του χόρτου (ζαερές) ή του καρπού αυτή την εποχή μειωνόταν και οι ανάγκες ήταν μεγάλες. Έτσι οι κάτοικοι,

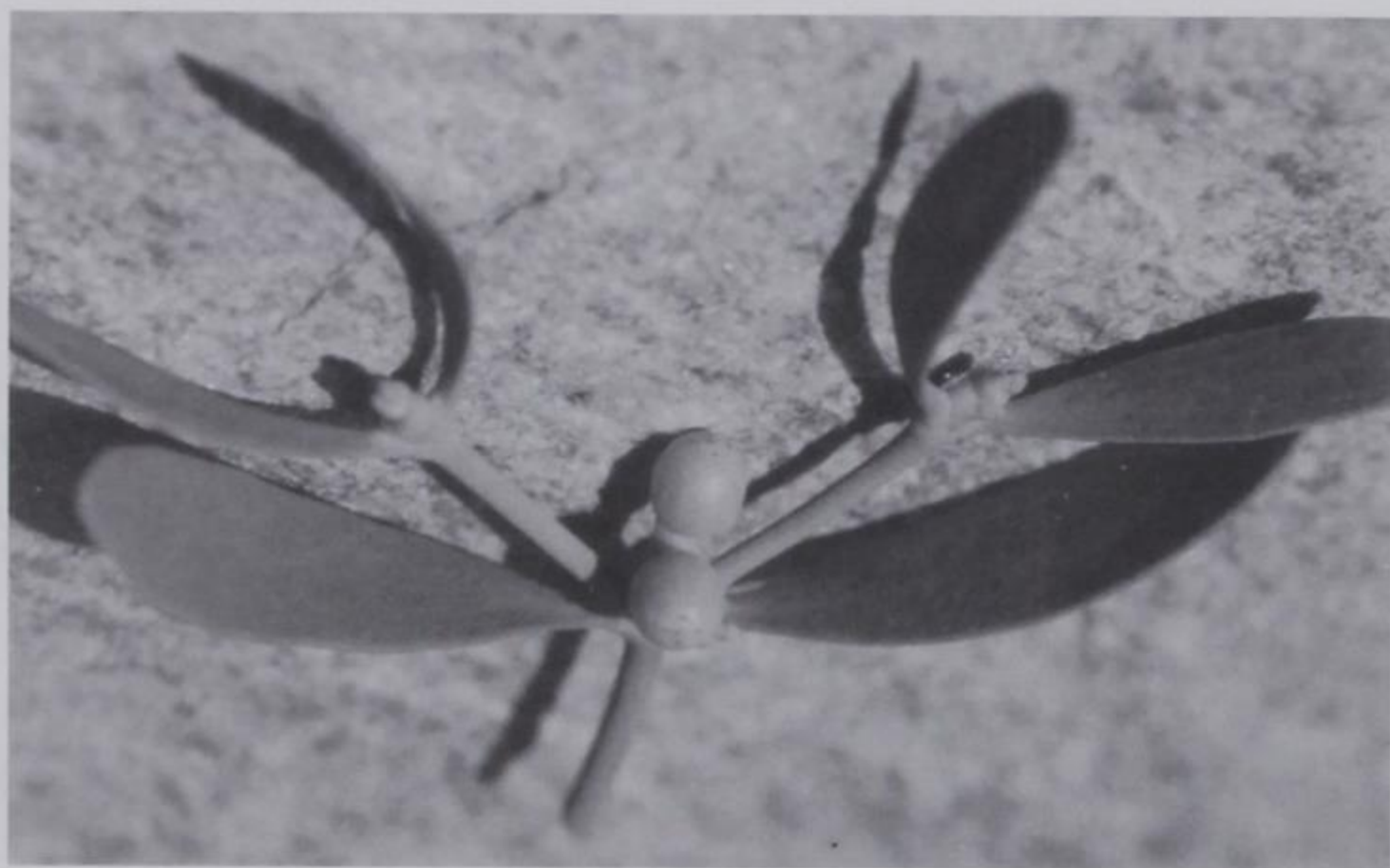
κυρίως οι γυναίκες, αναγκάζονταν να βγουν στα βουνά σε αναζήτηση αυτού του πολύτιμου αλλά και σπάνιου τότε φυτού. Η συλλογή ήταν πολύ δύσκολη και πολλές φορές επικίνδυνη αφού έπρεπε ν' ανέβουν, να σκαρφαλώσουν με κίνδυνο της ζωής τους στην κυριολεξία, στις πανύψηλες κ' θεόρατες μπορίκες (πεύκα) με γυμνούς κορμούς, για ένα κλαδί ήμελα. Υπάρχουν πολλές αφηγήσεις κωμικοτραγικές που στο μέλλον θα τις δημοσιεύσω.

Ο οξός ή ήμελας είναι θάμνος αειθαλής ύψους 20-50 εκ. και μερικές φορές ως 1 μ. που φυτρώνει πάνω σε κορμούς ή κλαδιά δένδρων δασικών ή οπωροφόρων και ζει ημιπαρασιτικά. Στην Ελλάδα απαντά κυρίως μία παραλλαγή του είδους ιξία η χαλαρά, που παρασιτεί επί της κεφαλληνιακής ελάτης και της λευκής, η οποία ζει ως ημιπαρασιτον διαφόρων δένδρων, όπως η ελάτη, η πεύκη, η δρυς κ.λ.π. και αποκαλείται, μελάς, μελιάς, μηλιός, μέλα και ιξός, γνωστή και με το γαλλικό όνομα Γκυ και σπανίως με το Γερμανικό Μίστελ. Εγκυκλοπαιδικά

στην Ελλάδα είναι γνωστός ως Ιξός. Η ονομασία αντιστοιχεί κυρίως στον καρπό του φυτού, ο οποίος είναι ψευδοράξ και χρησιμεύει προς διασπορά των σπερμάτων, η οποία γίνεται με τα πτηνά, που τα μεταφέρουν αρκετά μακριά. Οι βλαστοί του είναι πρασινοκίτρινοι, αποξυλωμένοι, λείοι, με διχοτομική συνήθως διακλάδωση. Έχει φύλλα αντίθετα, σπανίως κατά σπονδύλους, παχιά δερματώδη, επιμήκη, λεπτά στη βάση και αποστρογγυλωμένα στην κορυφή, με παράλληλες νευρώσεις. Τα άνθη του είναι μονογενή και σε διαφορετικά άτομα (δίοικο φυτό) λευκοκίτρινα, επιφυήκαι φυτρώνουν ανά 3 σε μικρές ταξιανθίες. Ο καρπός είναι ράγα μονόσπερμη, σφαιρική, συνήθως λευκή και γυαλιστερή, με σάρκα Ιξώδη (κολλώδη). Η ουσία αυτή ονομάζεται βισκίνη. Ο Ιξός χαρακτηρίζεται ως ημιπαράσιτο γιατί, αν και έχει την ικανότητα να φωτοσυνθέτει αφού έχει πράσινα φύλλα και μπορεί να φτιάχνει μεγαλομοριακές οργανικές ενώσεις, ωστόσο απορροφά από το δένδρο-ξενιστή, ορισμένα ανόργανα στοιχεία. Αυτό επιτυγχάνεται με τις μυζητικές ρίζες που αναπτύσσει και οι οποίες εισδύουν βαθιά μέσα στο βλαστό του ξενιστή.

Την Ιξώδη ουσία του καρπού ανακατεμένη με μέλι τη χρησιμοποιούσαν για να κατασκευάζουν **ιξόβεργες ή ξόβεργες** με τις οποίες συλλάμβαναν τα πουλιά. Είναι γνωστές από αρχαιοτάτων χρόνων, αφού και το φυτό αναφέρεται από τον Θεόφραστο και τον Διοσκορίδη. Στο έργο «περί φυτών αιτίαι» το συναντάμε ως Ιξία, στελής και υφέαρ. Επίσης ο Θεόφραστος, ο Πλίνιος και ο Παράκελσος αναφέρουν τον Ιξό ως φάρμακο κατά της επιληψίας. Ακόμη και σήμερα σε ορισμένα μέρη χρησιμοποιείται ως φάρμακο κατά του κοκκίτη και της αρτηριακής υπέρτασης ή ως κατάπλασμα για τους αρθρητικούς και ρευματικούς πόνους. Λόγω της Ιξίνης, μιας αλκαλοειδούς ουσίας, και μερικών άλλων χημικών ουσιών της ομάδος των σαπωνινών. **Ο Ιξός στη Δύση είναι γνωστός κυρίως ως γκυ** και το έχουν ως Πρωτοχρονιάτικο έθιμο, να στολίζουν με αυτό τα σπίτια τους. Για πολλούς αιώνες, το φυτό αυτό ήταν ιερό σε διάφορους λαούς και κυρίως στους Κέλτες, των οποίων ο αρχηγός ντυμένος με πολυτελή φορεσιά, έκοβε με χρυσό δρεπάνι, κλάδους γκυ και τους μοίραζε στους οπαδούς του για φυλαχτά και φάρμακα εναντίον μερικών ασθενειών. Πίστευαν μάλιστα ότι έφερνε ευτυχία, αφού μέσα του ζούσε ένα «αγαθό πνεύμα». Η θεοποίηση του γκυ ίσως οφειλόταν στο γεγονός ότι το φυτό διατηρεί όλο το χρόνο την πρασινάδα του. Κάθε μήνα γινόταν λειτουργίες για το γκυ, η πιο επίσημη όμως γιορτή γινόταν την Πρωτοχρονιά και γι' αυτό έφτασε και στη χώρα μας, σαν παράδοση. Στις ευρωπαϊκές χώρες το γκυ είναι σύμβολο αγάπης, ειρήνης και φιλίας. Στην Ελλάδα, σύμφωνα με την παράδοση, το γκυ ήταν άλλοτε δένδρο ψηλό κι ωραίο μα επειδή δέχτηκε να γίνει απ' το ξύλο του ο σταυρός του μαρτυρίου του Χριστού, το χτύπησε θεϊκή κατά-

ρα κι έκτοτε έγινε παράσιτο που φυτρώνει και μεγαλώνει στις κοιλότητες των κορμών των δένδρων. Για τον Ιξό αναφορές βρίσκουμε ακόμη και στη **Μυθολογία**. Η Αθηνά είχε και την επωνυμία «Υγιεία» επειδή έφερνε τη γιατρεία. Πανάκειά της ήταν ο Ιξός,

λέξη με την οποία συνδέονται στενά τα ονόματα Ισχύς (δύναμη) και Ιξίων (δυνατός, γηγενής). «Aescularius» είναι ο λατινικός τύπος του Ασκληπιού, σημαίνει προφανώς «αυτό που κρέμεται από την εδώδιμη βελανιδιά». Θεωρούσαν ότι ο Ιξός είναι τα γεννητικά όργανα της βελανιδιάς και όταν οι Δρυΐδες τον έκοβαν τελετουργικά με χρυσό δρεπάνι εκτελούσαν συμβολικό ευνουχισμό. Ο κολλώδης χυμός από τις ρόγες του εκλαμβανόταν ως σπέρμα της βελανιδιάς, υγρό με μεγάλη ανανεωτική δύναμη. Στο χρυσό κλωνάρι του ο σερ Τζέιμς Φρέιζερ, τονίζει το γεγονός ότι ο Αινείας επισκέφθηκε τον Κάτω Κόσμο κρατώντας Ιξό στο χέρι του και έτσι κατείχε τη δύναμη να επιστρέψει κατά βούληση στον απάνω κόσμο. Το «ορισμένο βότανο» που ανάστησε το Γλαύκο από τον τάφο, είναι πιθανό ότι ήταν και αυτό Ιξός. Ο Ίσχυς, ο Ασκληπιός, ο Ιξίων και ο Πολύειδος είναι στην πραγματικότητα ο ίδιος μυθικός ήρωας: προσωποποιήσεις της θεραπευτικής δύναμης, που ενυπάρχει στα ακρωτηριασμένα γεννητικά όργανα του θυσιασμένου δρυό ήρωα. «Χύλος», το άλλο όνομα του Ίσχνος, σημαίνει «Χυμός φυτού ή ρόγας». Το κλαδευτήρι που κουβαλούσε ο Σατούρνος, ο λατίνος αντίστοιχος του Κρόνου, έμοιαζε στο σχήμα με το ράμφος του κόρακα, (ταύτιση με Αθηνά) και προφανώς το χρησιμοποιούσαν τον έβδομο μήνα του ιερού έτους των δεκατριών μηνών, για να ευνουχίζουν τη βελανιδιά κλαδεύοντας τον Ιξό.

Πηγές: εγκυκλ. «ΗΛΙΟΥ», εκπαιδ. Ελλην. Εγκ. – φυτολογία, Μεγ. Ελλην. Εγκ. Π. Δρανδάκη, έθιμα στις γιορτές Γ. Σιέττου, οι ελλην. Μύθοι Ρ. Γκρέιβς και η συλλογική μνήμη των Αμαραντιωτών.

ΚΕΡΑΣΟΒΟ

Εκλογές στο Κεράσοβο

Ξεκάθαρο μήνυμα έδωσε το Κεράσοβο από την πρώτη Κυριακή των εκλογών. Επί 1.000 εγγεγραμμένων ψηφοφόρων σημειώθηκε αποχή 99%. Το μήνυμα του Κερασόβου και των Κερασοβιτών με αποδέκτες την Κυβέρνηση, τα πολιτικά κόμματα, την ΤΕΔΚ Ιωαννίνων και το Δήμο Κόνιτσας είναι: ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΑΝ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΩΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΓΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΜΕ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ. Ιωάννης Γεωργίου Στρατσίανης περ. ΚΕΡΑΣΟΒΟ τ.84.

Αθήνα 1/6/2002

Κύριοι,

Σας στέλνω ένα άρθρο που αφορά την επανάσταση του Κεράσοβου το 1912-1913 και παρακαλώ αν είναι δυνατό, να δημοσιευθεί στο περιοδικό του Συλλόγου σας.

Ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Τάκης Σαμαράς.

Κύριε Σαμαρά, Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά.

Με χαρά δημοσιεύω το άρθρο σας με ημερομηνία 1-6-2002. Η καθυστέρηση οφείλεται σε πληθώρα ύλης και στην προσπάθεια διατηρήσεως του περιοδικού στις 32 σελίδες. Εξ' άλλου το περιεχόμενο είναι διαχρονικό. Να σας διευκρινίσω ότι το περιοδικό είναι ατομική έκδοση και όχι των συλλόγων, (βλ. Σελ. 2) χωρίς αυτό να σημαίνει κάτι ιδιαίτερο, απλώς για την «τάξη των πραγμάτων». Ήταν, είναι και θα είναι ανοικτό και φιλόξενο σε όλους... Ανήκει σε όλους!

Συγχαρητήρια για τον Αγώνα σας από τον οποίο ελπίζω και μεις να παραδειγματισθούμε. Εύχομαι να δικαιωθείτε και να παραμείνετε Κοινότητα.

*Με εκτίμηση
και Πατριωτικούς χαιρετισμούς
Παναγιώτης Στ. Ζακόπουλος*

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΤΟ 1912-13 Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 1912

*Του Τάκη Σαμαρά
Προέδρου της Αδελφότητας
Κερασοβιτών Αττικής*

Με την ευκαιρία της 89^{ης} επετείου της απελευθέρωσης της Ηπείρου, στις 21 του Φλεβάρη του 1913, γράφονται αυτές οι λίγες γραμμές, που αφορούν τα χωριά της επαρχίας μας και ειδικότερα το Κεράσοβο.

Με τον ερχομό του 20^{ου} αιώνα το έθνος μας, που τα σύνορά του έφταναν τότε μέχρι το Βόλο και τον Άραχθο ποταμό, άρχισε σιγά-σιγά να συνέρχεται από τον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897, τον ατυχή, που λίγο έλειψε να μας πάρουν φαλάγγι οι Τούρκοι και να μας ρίξουν κάτω από το «αυλάκι» τον Ισθμό της Κορίνθου.

Μεγάλη ταπείνωση υπέστη η πατρίδα μας. Δυσβάσταχτες οι πολεμικές αποζημιώσεις προς την Τουρκία. Αυτήν την ταπείνωση βαρέως την έφεραν κυρίως οι στρατιωτικοί αλλά και οι πολιτικοί. Έτσι άρχισε να αναζωπυρώνεται και πάλι ο αγώνας για δράση. Πρώτη δράση τα κομιτάτα της πατριωτικής οργάνωσης για απελευθέρωση της Μακεδονίας και Ηπείρου. Συγκροτούνταν αντάρτικα σώματα που δρούσαν μέσα στα σκλαβωμένα μέρη, πίσω από τις γραμμές του εχθρού, δίνοντας έτσι θάρρος και ελπίδα για λευτεριά στους ραγιάδες προγόνους μας. Πολλοί ήταν οι καπεταναίοι που δρούσαν στα μέρη μας αλλά πρωτοστατεί ο συμπατριώτης μας αξιωματικός του ελληνικού στρατού Παύλος Μελάς που θυσιάζεται στον αγώνα από εχθρικό βόλι.

Αρχίζει ο Βαλκανικός Πόλεμος, οι σύμμαχοι Ελλάδα – Μαυροβούνιο – Σερβία – Βουλγαρία, σφυροκοπούν την Οθωμανική αυτοκρατορία από παντού. Στις 26 του Οκτώβρη, γιορτή του αγίου Δημητρίου, ελευθερώνεται η νύφη του βορρά, η Θεσσαλονίκη μας, υπό την αρχηγία του Στρατηλάτη Διαδόχου Κων/νου. Έτσι όταν ο πόλεμος άναψε γερά και πολυμέτωπα τον Οκτώβρη μήνα του 1912, οι ηπειρώτες, άντρες, γυναίκες και παιδιά είναι όλοι σε συναγερμό μεγάλο.

Ο απελευθερωτικός ελληνικός στρατός της Μακεδονίας, προχωράει ακάθεκτος προς την Ήπειρο μέσω της Δυτικής Μακεδονίας και των δικών μας περασμάτων της Πίνδου. Τον μήνα αυτό, τον Οκτώβρη του 1912, που τα μέρη και τα χωριά της επαρχίας μας κατέχονταν από τους τυράννους Τούρκους με μεγάλες δυνάμεις στρατού, εφόσον η Κόνιτσα ήταν Υποδιοίκηση, οι Κερασοβίτες, χίλια όπλα και άρματα, ΜΟΝΟΙ από όλη την επαρχία μας, ξεσηκώθηκαν, επαναστάτησαν, ενάντια σε μεγάλα αποσπάσματα Τουρκαλβανών που περιφέρονταν και λεηλατούσαν τα χωριά μας, αποκομίζοντας τρόφιμα στον αποκλεισμένο τούρκικο στρατό των Ιωαννίνων. Δεν ήταν η πρώτη φορά που επαναστάτησαν, ήταν πολλοστή, αλλά τώρα είχε έλθει η ποθούμενη ημέρα της λευτεριάς. Ο απελευθερωτικός ελληνικός στρατός πλησίαζε, τα ελληνικά φουσάτα προχωρούσαν ακάθεκτα από Μακεδονία. Από μήνα Οκτώβρη του 1912 μέχρι τις 18 του Γενάρη του 1913, ημέρα αποφράδα για το χωριό μας, οι γενναίοι πρόγονοί μας μάχονταν νυχθημερόν με τα τουρκαλβανικά στρατεύματα, της περιοχής, εμποδίζοντας αυτά να ανέλθουν στα περάσματα του Μπέκου (Ταμπουριού) – Βέργου – Βρύση Ρωμιού, από όπου θα ορμούσαν στην Ήπειρο τα προελαύνοντα νικηφόρα ελληνικά στρατεύματα του στρατηγού Σαπουντζάκη.

Έτσι και κατά αυτόν τον τρόπο απότρεψαν μεγάλες ενισχύσεις του Μπεκίρ Αγά από τη Δυτική Μακεδονία (Μοναστήρι). Τρεις μήνες κράτησαν απόρθητα τα μέρη της Κλεισούρας, είσοδο στο χωριό μας,

ενώ ο ανεφοδιασμός τους σε όπλα, πολεμοφόδια και τρόφιμα γίνονταν από τους ατρόμητους θαρραλέους Κερασοβίτες Κυρατζήδες, εν οίς και ο Γιάννης Γαλάνης, που είχε κάνει και «κλέφτης-αρματολός» και γνώριζε όλους τους δρόμους και μονοπάτια της Πίνδου με κλειστά μάτια. Ο ανεφοδιασμός γινόταν από τα Τρίκαλα και την Καλαμπάκα.

Πάντα όμως υπάρχουν οι «εφιάλτες» στην πατρίδα μας, αυτοί οι ελεεινοί προδότες, οι τρισάθλιοι, οι αργυρώνητοι, οι τιποτένιοι. Έτσι και εδώ, στην γενναία επαναστατική εξέγερση των προγόνων μας, βρέθηκαν τρεις (3) προδότες. Ένας Κερασοβίτης και δύο από κοντινό χωριό, που πρόδωσαν στους Τουρκαλβανούς, ένα πέρασμα, ψηλά στη θέση γερακοφωλιά στην Νταλιόπολη του Κλέφτη, που φυλάσσονταν βέβαια, αλλά με λίγες Κερασοβίτικες δυνάμεις. Από εκεί πλαγιοβόλησαν τους ατρόμητους μαχητές αμυνόμενους προγόνους μας. Στον άμεσο κίνδυνο της καταστροφής των γυναικοπαίδων και γερόντων του χωριού μας, οι πρόγονοί μας εγκατέλειψαν άρον άρον το χωριό, παίρνοντας μαζί τους μόνο λίγο αλεύρι, αλάτι, τα ρούχα που φορούσαν και τα οικόσιτα τα ζώα τους. Ένα μέτρο χιόνι είχε μέσα το χωριό και δύο μέτρα ψηλά στον αυχένα του Βέργου-Φούρκα. Μπροστά οι άντρες με τα φτιάρια άνοιξαν το δρόμο και ακολουθούσε πίσω το караβάνι της προσφυγιάς. Πέρασε από την Φούρκα, τους κρυφοκοίταζαν μέσα από παραθυρόφυλλα, οι Φουρκιώτες, αλλά κανένας δεν βγήκε να τους πει δυο λόγια παρηγοριάς, μια καλή κουβέντα, να τους δώσει μια φέτα ψωμί, ή λίγο τυρί. Βρήκαν όμως μεγάλη φιλοξενία και συμπόνοια στα χωριά των Γρεβενών. Εκεί ξεχειμώνιασαν και την άνοιξη του 1913, επέστρεψαν και πάλι στο ρημαγμένο και καμμένο χωριό τους. Όμως, όχι όλοι. Πολλές Κερασοβίτικες οικογένειες παρέμειναν και εγκαταστάθηκαν μόνιμα εκεί πλέον. Σχηματίστηκαν ολόκληροι οικισμοί που λέγονται ακόμη και σήμερα στα «Κερασοβίτικα».

Η 18 του Γενάρη του 1913, είναι η αποφράδα ημέρα για το χωριό μας, γιατί τότε μπήκαν με προδοσία οι Τουρκαλβανοί μισθοφόροι στο Κεράσοβο, δυο χιλιάδες περίπου. Οι βάρβαροι επιδρομείς έκαψαν το χωριό μας, οι δε ουρανομήκεις φωτιές και καπνοί φαίνονταν ακόμα και από το χωριό Πεκκάρη, κατά ομολογία ενός κατοίκου του. Σκότωσαν 15 αμάχους, γέροντες – γερόντισσες, τυφλούς που δεν μπόρεσαν να φύγουν. Η δε τοτινή ελληνική κυβέρνηση, για την ανδρεία, και γενναιότητα των προγόνων μας, στον ξεσηκωμό αυτό, ονόμασαν το Κεράσοβο «Δεύτερο Σούλι», εφημ «Ήπειρος» 19/2/02, σελ. 11). Το πώς ελευθερώθηκε το Κεράσοβο και τα γύρω χωριά μας από τον προελαύνοντα νικηφόρο ελληνικό στρατό της Μακεδονίας, μας το περιγράφει ο πολεμιστής του έπους ως εξής: (αντιγραφή)

ΑΠΟ ΦΟΥΡΚΑΣ ΔΙΑ ΜΟΛΙΣΤΗΣ ΕΙΣ ΚΟΝΙΤΣΑΝ

Ήτο η 20^η Ιανουαρίου ότε ο ηρωϊκός λοχαγός του Α΄ Συντάγματος του Διαδόχου κ. Δ. Παπανικολάου ευρισκόμενος εις Γρεβενά εστάλη μετά δύο λόχων στρατού εις Φούρκαν, όπως εκείθεν προελάση δια Κερασόβου, Σταριτσιάνης και Μολίστης εις Κόνιτσαν. Ευρισκόμενος όθεν εις Βραβόνισταν, χωρίον των Γρεβενών μετά των ανθυπολοχαγών του Κωνσταντάτου, Τρίγκα, Αντωνοπούλου και Γκούμα, εις τον οποίον ανέθηκε την αρχηγίαν των περισυλλεγέντων εκ των διαφόρων χωρίων εθελοντών, εβάδισε δια μέσου των χιονοσκεπών λοφοσειρών του γηραιού Σμόλικα εις χωρίον Ζούζουλη και εκείθεν μετά τετράωρον πορείαν δια μέσου ατραπών εις Φούρκαν, όπου επληροφορήθησαν ότι ισχυρά στρατιωτική δύναμις Τούρκων κατηλύζετο εις Κεράσοβον.

Συγκροτηθέντος συμβουλίου περί την εσπέραν, εις ο έλαβον μέρος πλην των αξιωματικών και οι οπλαρχηγοί Ηγούμενος Παπαδάτος, Περικλής και Σιδέρης έχοντες υπ' αυτούς περι τούς εκατόν οπλίτας, απεφασίσθη ομοφώνως η τακτική αναγνώρισις του εδάφους και των Τουρκικών θέσεων Κερασόβου.

Δεν είχεν ακόμη γλυκοχαράξει η αυγή, ότε διεδόθη αίφνης ότι οι Τούρκοι συγκεντρωθέντες εις Κεράσοβον ετοιμάζουν επίθεσιν κατά της Φούρκας ευθύς τότε διετάχθη ο σαλπικτής να σημάνη προσκλητήριο, μεθ' ό πάντες αξιωματικοί, οπλίται, Φουρκιώται και Κερασοβίται συνηθροίσθησαν εις την πλατείαν του χωρίου, ένθα γενομένης παρατάξεως μάχης ήρχισε η πορεία προς το Κεράσοβον, αφού εδόθησαν αι κατάλληλοι οδηγίαι υπό του διοικητού. Ο στρατός φθάσας εις θέσιν Βέργου, ΝΔ της Φούρκας διετάχθη να αναπαυθή, επί δέκα λεπτά της ώρας, ίνα εν τω μεταξύ αποσταλή εμπροσθοφυλακή προς ανίχνευσιν του εδάφους.

Κατ' εντολήν του διοικητού εστάλησαν ο ανθυπολοχαγός Γκούμας και Μπόνης ανθυπίλαρχος μετά τεσσάρων ιππέων και 4 οδηγών εκ. Φούρκας, οίτινες φθάσαντες άνωθεν του Κερασόβου 200 βήματα μακράν των τουρκικών προφυλακών εις θέσιν Κοντή Ράχη πλησίον του υδρομύλου, χωρίς να γίνωσιν αντιληπτοί υπό των σκοπών, παρατήρησαν τους Τούρκους αμερίμνους, άλλους μεν προσηλιαζομένους έξωθι των οικιών, άλλους καθαριζομένους και άλλους έξωθεν της Εκκλησίας φορτώνοντας άλευρα και διάφορα άλλα τρόφιμα δια Κόνιτσαν.

Λεπτομερή έκθεσιν της αναγνωρίσεως απέστειλαν εις τον κ. Παπανικολάου, όστις εν τω μεταξύ είχε κατέλθει μετά του στρατού εις θέσιν αραιά πεύκα και ότι πλέον μετά τρίωρον ανίχνευσιν του εδάφους ούτοι ητοιμάζοντο κατά διαταγήν του διοικούντος να επιστρέψωσι προς αυτόν αίφνης εξ αριστερών ακούεται πυροβολισμός. Ο ενθουσιώδης Καλόγηρος Ζέρμας ιδών οπλίτην Τούρκον κατερχόμενον εκ του λόφου επυροβόλησε κατ' αυτού και τον εφόνευσε. Το πυρ τούτο διεδέχθη έτερον πυκνόν εκ δεξιών εκ του σώματος του Σιδέρη βάλλον κατά των τουρκικών προφυλακών.

Τους αιφνιδιασμούς τούτους ακούσαντες οι Τούρκοι κατελήφθησαν υπό πανικού λαβόντες την προς την Σταρίτσανην άγουσαν πλην 250 στρατιωτών αμυνομένων εκ της Εκκλησίας, της Σχολής και των οικιών υπό την αρχηγίαν ενός Μπίμπαση, Αχμέτ βέη, 2 γιουμζπασάδων και 4 μουλαζημάδων (=ταγματάρχου, λοχαγών και ανθυπολοχαγών).

Παρά την θέλησίν των τότε ηναγκάσθησαν να πολεμήσωσι, αφού το πυρ είχε διαδοθεί απ' αμφοτέρων των μερών, όποτε έφθασεν επί τόπου εσπευμένως και το κύριον σώμα του Ελληνικού στρατού προς ενίσχυσιν υπό την διοίκησιν του λεοντοκάρδου Παπανικολάου αφήσαντος συγχρόνως οπισθοφυλακήν εις Αραιά πεύκα την 3^{ην} διμοιρίαν. Ευθύς τότε κατελήφθησαν αι στρατηγικαί θέσεις κατ' εντολήν του ταγματάρχου. Και το μεν κέντρον της Κοντής Ράχης κατέλαβεν ο ανθυπολοχαγός Γκούμας μετά της διμοιρίας, το δε δεξιόν οι ανθυπολοχαγοί Αντωνόπουλος και Τρίγκας και το αριστερόν ο τοιούτος Π. Κωνσταντάτος μετά της 2ας διμοιρίας. Το πυρ ήναψεν εξ όλων των μερών από της 12 π.μ. της 24 Ιανουαρίου σφοδρόν κατά των Τούρκων διαρκέσαν περί τας εξ σχεδόν ώρας καθ' ας εφονεύθησαν και επληγώθησαν πολλοί εκ των εχθρών μεταξύ των οποίων και εις ανθυπολοχαγός. Περισσοτέραν δε θραύσιν κατά την μάχην ταύτην επήνεγκεν εις τους Τούρκους το κύριον ελληνικόν σώμα, το οποίον κατείχε την διέξοδον προς την Σταρίτσανην. Επίσης κατά την ταύτην εφονεύθησαν και τρεις χωρικά γυναίκες κρατούμεναι υπό των Τούρκων και πολλά ζώα με τρόφιμα.

Εκ δε των ημετέρων επληγώθη μόνον εις των οπαδών του οπλαρχηγού Περικλή.

Κατά την μάχην ταύτην έλαβε μέρος και ο αστυνομικός σταθμάρχης Φούρκας Γεωργακόπουλος και πολλοί Φουρκιώται και Κερασοβίται.

Επελθούσης όμως της νυκτός, η μάχη διεκόπη και οι ημέτεροι απεσύρθησαν εις Φούρκαν αφήσαντες προφυλακάς εις θέσιν Αραιά Πεύκα, διότι ουδεμίαν διαταγήν είχαν προς κατάληψιν του Κερασόβου, αφού άλλως τε ο αριθμός των Τούρκων ήτο πολύ υπέρτερος. Επωφεληθείς όθεν τούτου ο τουρκικός στρατός και ενισχυθείς σημαντικώς εκ Στρατσίανης δι ετέρας δυνάμεως κατέλαβεν επικαίρους θέσεις και ήρξατο την πρωίαν αποστέλλων τα εναπομείναντα τρόφιμα εις Κόνιτσαν και πυροβολών εις τον αέρα του ΝΑ μέρους του Κερασόβου.

Την ιδίαν ημέραν μεταβαίνει εις Φούρκαν Κερασοβίτης τις και αναγγέλλει εις τον διοικητήν του σώματος ότι οι Τούρκοι επιτιθέμενοι έφθασαν μέχρι των ημετέρων προφυλακών. Η διάδοσις αύτη αν και ήτο ψευδής εν τούτοις ο διοικητής έσπευσε ν' αποστείλη τον κ. Γκούμαν μετά της 3^{ης} διμοιρίας προς ενίσχυσιν του κ. Τρίγκα. Συγχρόνως όμως αλληπάλληλοι διαταγαί παρά του κ. Καλογερά φρουράρχου Γρεβενών έφθانون όπως δια παντός μέσου αποφύγωσι την επίθεσιν μέχρι νεωτέρας διαταγής και ως εκ τούτου οι ημέτεροι ετήρουν στάσιν αμυντική. Την 25 αι προφυλακαί των ημετέρων διέκριναν δύο χωρικούς εκ Μολίστης κομίζοντας επιστολήν προς τον Μπίμπασην, δι ης εδήλουν αυτώ ότι τα ζώα τα οποία τοις εζήτησε δεν είναι κατάλληλα δια την μεταφοράν τροφίμων εις Κόνιτσαν. Την αυτήν επίσης 110 Τούρκοι προερχόμενοι εκ Στρατσίανης επεχείρησαν προς ενίσχυσιν του στρατού Κερασόβου να καταλάβωσι τον δεξιόν λόφον άνωθι της Αγ. Τριάδος, αλλά το σφοδρόν πυρ του οπλαρχηγού Περικλή ηνάγκασεν αυτούς να επανέλθωσιν εις τα ίδια μετά μεγίστων απωλειών.

Την εσπέραν όμως της 25^{ης} προς την 26^η Ιανουαρίου ο τουρκικός στρατός φοβηθείς κύκλωσιν του Κερασόβου υπό του ελληνικού στρατού, ήρχισε προτροπάδην φεύγων προς νότον αφού προηγουμένως ηρήμωσεν αυτό και έθεσεν εις πολλά σημεία το πυρ της καταστροφής.

Αι μαινόμεναι φλόγες εθέριζον απ' άκρου εις άκρον το δυστυχές Κεράσοβον, ότε ο ελληνικός στρατός αντιληφθείς τούτο έσπευσε να αναχαιτίση αυτάς.

Πρώτος ο ανθυπολοχαγός Γκούμας μετά της διμοιρίας του και των δυστυχών Κερασοβιτών εισήλθον εις το πυρπολούμενον Κεράσοβον και εμάχοντο ήδη προς τον παμφάγον Ήφαιστον, τον οποίον οι άνανδροι ενέσπειρον παντού εν τη εσχάτη απελπισία των. Ηδυνήθησαν να διασώσωσι περί τας 50 οικίας, ο κεντρικός ναός των οποίον είχαν μεταβάλει εις στρατώνα απεικόνιζε τους βανδαλισμούς και αι εικόνες τας ασεβείας και τα αίσχη και η Αγ. Τράπεζα τους μολυσμούς και τας θηριωδίας και επί της ιεράς προθέσεως εύρον επιστολήν έχουσαν επί λέξει ως εξής:

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΟΥΡΚΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΑΣ

Εσείς ελέγατε πως στο Κεράσοβο δεν ημπορεί να εμβή Οθωμαν. στρατός είχετε τεργιάξει με κάτι ελληνικά κεφάλια και κρύψεταν τα γενήματα δια να τα φάη ο ελληνικός στρατός μέσα εις τες πιμνιτσες ημείς όμως που πεινούσαμε τα ευρήκαμε όλα και τα εφάγαμεν εις υγείας σας και όταν θα πεινάσωμεν θα έλθωμεν και εις Φούρκαν και Γρεβενά επειδή εφάνητε αχάριστοι σας εκάψαμε και τα σπίτια σας, μόνον τες Εκκλησιές αφήσαμε γιατί είνε βακούφι.

Κεράσοβον 26 Ιανουαρίου 1913.

Μουλιαζίμης Χουσσίν

Η επιστολή αυτή εστάλη προς τον διοικητήν Παπανικολάου εις Φούρκαν μετά λεπτομερούς εκθέσεως των φονευθέντων Τούρκων και της πυρπολήσεως του Κερασόβου, αι δε προφυλακαί των κ. Γκούμα, Τρίγκα και οπλαρχηγών διέμειναν εις το όρος Σμόλικα επί 24 ώρας άνευ σκηνών εν μέσω παχείας χιόνος και δριμυτάτου ψύχους.

Την 27, 28 και 29 τα στρατεύματα, αναπαύονται εις Φούρκαν. Την 30^{ην} όμως εστάλησαν προφυλακαί και πάλιν εις Σμόλικα όπου διαρκώς εχιόνιζε και συγχρόνως ψυχρός άνεμος εσημάτιζε χιονοστροβίλους κατακαλύψας τας οδούς και τα διάφορα υψώματα.

Αι προφυλακαί εκινδύνευον να απολεσθώσιν εν τω μέσω της φοβεράς ταύτης χιονοθυέλλης».....

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ:

Γάμοι:

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα Λαμπρινής, Σάββατο στις 23 Νοεμβρίου του 2002 και ώρα 7 μ.μ., ο **Μιχάλης Ι. Ρακίνου και η Αθηνά Ι. Κατή** ετέλεσαν το Μυστήριο του Γάμου τους. Παραυρέθηκαν και πολλοί Αμαραντιώτες. Να ζήσουν ευτυχισμένοι και καλούς απογόνους.

Γεννήσεις:

- Η Χριστίνα κόρη του Θωμά και της Μαρίνας Κυρίτση, σύζυγος Γεωργίου Σπηλιοπούλου απέκτησε κορίτσι στις 3-10-2002.
- Η Ελένη Σκλαβενίτη, σύζυγος Παναγιώτη Γ. Κατή απέκτησε αγόρι στις 29-12-2002.
- Η Σταυρούλα Ζακοπούλου-Καλανδάρου κόρη του κ. Γρηγόρη Γ. Ζακόπουλου απέκτησε κορίτσι στις 20-1-2003.
- Να ζήσουν και να είναι καλορίζικα. Συγχαρητήρια στους γονείς και να μην ξεχνάν την ευχή από τον Αη Γιώργη μας, και να τους υπενθυμίζουν όταν μεγαλώσουν και την Αμαραντιώτικη καταγωγή τους!

Εκταφές

Η **Αλεξάνδρα Ριστάνη** του Σπυρίδωνα γεννήθηκε στις 4-3-1905 στον Αμάραντο. Παντρεύτηκε τον Ευάγγελο Βράνιστα και απέκτησε πέντε παιδιά. Την Μαριάνθη, την Βικτωρία, τον Δημήτριο, την Πολυξένη και τον Σπυρίδωνα. Απεβίωσε στις 16-4-1998. Στις 29-9-2002 έγινε το μνημόσυνο για την ανακομιδή των οστών. Αιωνία της η μνήμη.

Κηδείες

- **Ο Φώτιος Γκούντος** του Αποστόλου και της Μαρίας γεννήθηκε στις 17-8-1913 στον Αμάραντο. Παντρεύτηκε την Αριστέα Ζιάκου του Νικολάου και απέκτησαν τρία παιδιά, τον Απόστολο, τον Γεώργιο και την Καλυψώ. Καταξιωμένος μάστορας (στην πέτρα) θήτευσε στον πρωτο μάστορα Ιωσήφ Ζάμπο. Απεβίωσε στις 2-10-2002 στον Αμάραντο. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει, αιωνία του η μνήμη, θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.
- **Ο Βασίλειος Ζάμπος** του Ιωσήφ και της Βασιλικής γεννήθηκε στις 6-2-1915. Παντρεύτηκε την Γαλατεία Ζιάκου του Αποστόλου και απέκτησαν τον Κωνσταντίνο, τη Μαρία Άρτεμη, Απόστολο και Ιωσήφ. Ασχολήθηκε με την μαστορική (πέτρα) και θήτευσε στον πρωτομάστορα Ιωσήφ Ζάμπο παρέα με τον μακαρίτη Φώτιο Γκούντο που η μοίρα έγγραφε να πεθάνουνε και μαζί, μετά από 12 ημέρες. Απεβίωσε στις 14-10-2002 και ετάφη στο αγαπημένο του χωριό τον Αμάραντο. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει, αιωνία του η μνήμη, θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.
- **Η Σοφία Κίτσιου**, του Χρήστου και της Μαριάνθης γεννήθηκε στην Κόνιτσα στις 14-12-1963. Παντρεύτηκε το Χρήστο Τσάτση του Στεφάνου και απέκτησαν τρία παιδιά, τη Μαρία, το Σωτήριο και τον Απόστολο. Απεβίωσε στις 3-12-2002 από τροχαίο θανατηφόρο ατύχημα στην Ε.Ο. Ιωαννίνων Κοζάνης. Ετάφη στην Κόνιτσα. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει, αιωνία της η μνήμη, θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά, όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ οικογενειακό μας πένθος, λόγω του χαμού της πολυαγαπημένης μας Συζύγου-Μάνας-Νύφης **Σοφίας**.

οι Οικογένειες
Χρήστου Τσάτση
Στεφάνου Τσιάτση

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

**Δημοτικόν Σχολείον Αμαράντου
Έτος 1928 υπό την Διεύθυνσιν
Του Διδ/λου κ. Ιωάννου Δ. Γκιώκα.**

Διακρίνονται από αριστ. Οι μαθητές:

Παν Σκορδάς, Απ. Τζιώτζης, Πολ. Μάκκα, Μελ. Τζάφου, Παν. Κατής· 2^η σειρά δεξιά, Σοφία Σ. Τσιάτση, Αφροδίτη και Βικτωρία Τσιάτση, Χρ. Ντισάκας, Θεόδ. Καρύδας, Βασ. Κυρίτσης, χαρ. Βλαχάβας-Μήτσις, Αθ. Πολίτης, Σωτ. Ζιάκος, Ιωαν. Χούχης, Αρ. Ζακόπουλος, Γ. Ζάμπος, Κων. Σκορδάς, Απ. Ζακόπουλος (κόντος), Κων. Κούκης, Χαρ. Κούκης, Αλεξ. Α. Ζιάκου, Απ. Παπαγιάννης, Σωτ. Πορφύρης, Γ. Μάκκας, Σόφω Γεράση, Πολ. Κούκη, Βούλα Τσιάτση, Πολ. Τσώχου, Σοφία Παπαμιχαήλ, Αν. (Σίγια) Σκορδά, Μάχη Χ. Κυρίτση, Βασ. Μπλάνος, Χρ. Γεράσης, Γρ. Τσιάτσης, Θωμάς Μπλάνος, Γεώρ. Παπαμηχαήλ, Στ. (Βούλα) Γεράση, Κώσ. Παπαγιαννόπουλος, Λαμπρινή Πατούνη ή Τσώχου, Μαρ. (Ράνθη) Μητσοπούλου, Κων. Ι. Ζάμπος και Κ. Πολίτης.

(Τα ονόματα με κάθε επιφύλαξη, οι κοπέλες αναφέρονται με το πατρικό τους, τη φωτ. Μου έδωσε ο κ. Γεώργιος Μάκκας, τον οποίο θερμά ευχαριστώ).